

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6369/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији су пуномоћници Драган Николић и Вук Николић, адвокати из ..., против тужених ББ и ВВ, чији је заједнички пуномоћник Стефан Костић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2384/23 од 13.08.2024. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2384/23 од 13.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2384/23 од 13.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2384/23 од 13.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1383/23 од 16.10.2023. године, којом су обавезани тужени да тужиоцу на износ главног дуга од 1.450.000,00 исплате законску затезну камату почев од 01.11.2016. године, до исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 59.625,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепененог поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом усвојен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ главног потраживања. Посебном ревизијом се побија одлука о камати, која представља споредно потраживање. Врховни суд налази да у конкретном случају по питању права тужиоца на исплату затезне камате и периода за који тече камата као преостало споредно потраживање нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер одлука о камати зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се не указује на другачије одлуке овог суда, као и одлуке нижестепених судова, које би указивале на потребу уједначавања судске праксе у погледу примене материјалног права о питању доспелости затезне камате.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужених недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора. У конкретном случају тужени су ревизију изјавили против одлуке којом је одлучено о захтеву за исплату законске затезне камате на главно потраживање, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**